

Publicerad 2007-09-21 22:40 av Horatius

Det började en höstkväll, ett sjukt rollspel, i en fantasivärld, av besatta hjärtan som inte kan känna smärta

Gestaltens gräns

I rummet av träd
vårt möte
vacker och stolt han var
med boots av svart läder

Han visade mig sina händer
log mot mig med ett ömt hopp
började berätta
att också han
stängt sin vilja
trots sin vackra hand

så de anser att du är ful
stör sig på din blick
hatar dig
för att du gick
din själ förseglad

deras känslor för dig
så underliga de är
då du inget sagt
de sig aldrig sett
ögonen dina
sin spegelbild de ser

låt dem håna
sig själva de hånar
din gestalt de längre ej har till låns
deras väg du ej längre går

glöm deras ord
du har mitt ord
dina egna lov ord
trogna ord

dyrkan av någon som inte finns
en kuliss i ett spel

inte är det livets spel
endast ett rollspel
deras livs svek

åt dig
dina ord
de får skratta åt
men ditt skratt åt dem
av dem uppfattas som hån
deras ädla spel
som inte får beröras
karaktären
som då faller samman

så
våga visa dig
för den du är
för din hand
längs cellons kropp
och låt dem glo
de kan aldrig stjäla
själen inom din kropp

men min vän
tillåt dig skratta
avgrundens skratt
spela dem ett spratt
ta tillbaka det som är ditt
du är inte deras dikt

om de stör sig på din dans... visa då din sanna kavaljer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Horatius med Poeter.se id #15451 innehar upphovsrätten